

3. Elementy diagnozy sytuacji wolontariatu w Polsce

Większość dostępnych badań zaangażowania Polaków w wolontariat oparta jest na różnorodnych i niezestawialnych przesłankach metodologicznych, które nie przyjmują jednakowej definicji wolontariatu. Pomimo tej różnicy niezmienna pozostaje konkluzja stwierdzająca relatywnie niski poziom tej formy aktywności obywatelskiej w porównaniu z większością krajów Unii Europejskiej, przy równoczesnym braku znaczących trendów rozwojowych w perspektywie ostatniej dekady. Wyniki badań, które będą analizowane w dalszej części materiału diagnozy, są szczególnie wymowne w kontekście wzmożonych działań organów Unii Europejskiej oraz rządu Rzeczypospolitej Polskiej prowadzonych od dnia 27 listopada 2010 roku, kiedy to Rada Unii Europejskiej ustanowiła rok 2011 Europejskim Rokiem Wolontariatu Propagującego Aktywność Obywatelską³. Już w tym samym roku Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej na podstawie *Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego na lata 2011 – 2020* oraz innych dokumentów prawa krajowego i wspólnotowego przygotowało systemowe wytyczne i rekomendacje dla kształtowania polityki państwa w kierunku rozwoju wolontariatu w dokumencie *Długofalowa polityka rozwoju wolontariatu w Polsce (w perspektywie 2030)*⁴. Nie rozstrzygając, jaki udział w rozwiązywaniu złożonego problemu zwiększenia aktywności obywatelskiej miały wspomniane programy, nie można zaprzeczyć, że podjęte inicjatywy i działania nie przełożyły się na zwiększony poziom działań wolontariackich, co wskazuje na skalę problemu i palącą potrzebę wzmożenia skutecznych działań.

Wyniki badań w szerszym kontekście sytuacji społecznej oprócz słabości polskiego wolontariatu wskazują niski, w porównaniu do pozostałych krajów Unii Europejskiej, poziom kapitału społecznego, na który składają się między innymi zaufanie i więzi między ludźmi. Używając terminologii z rodzimej tradycji, należy stwierdzić, że w Polsce mamy do czynienia z dość niskim poziomem solidarności międzyludzkiej, w tym zwłaszcza solidarności międzypokoleniowej, w ramach której młodzi wspierają osoby starsze (seniorów), a osoby starsze młodzież. Do diagnozy tej należy dodać problem wykluczenia społecznego bądź narażenia na wykluczenie różnych grup społecznych. Obraz ten skłania do podjęcia głębszych analiz, poszukiwania rozwiązań i wdrażania skutecznych pomysłów na przełamywanie barier nieufności i apatii. Ważne jest także propagowanie i organizowanie takich form organizacji działalności wolontariackiej, które skutecznie zmieniłyby istniejący stan. Takim działaniem ma być propozycja zorganizowanej formy wolontariatu długoterminowego pod nazwą Korpus Solidarności.

---

³ Dz.U. UE, L17, 22 stycznia 2010 r. – 2010/37/WE

⁴ <http://www.mpips.gov.pl/bip/projekty-aktow-prawnych/projekty-programow-i-inne/ugofalowapolitykarozwojuwolontariatuwolsce/>